

нѣха разбойници, които ограбваха и убиваха пжтницитѣ. При това неспокойно време за държавата, дълбока тревога западна въ душата на Мария. Не сж ли отвлѣкли Исуса разбойници? Не е ли животътъ му въ опасность? При тия мисли сѣкашъ мечъ прониза майчиното сърдце на Дева Мария.

Никой не можеше да помогне. Никой не можеше да ги успокои съ радостна вестъ. Ни тоя день, ни въ продължение на цѣлата нощъ, ни дори до вечерята на третия день тѣ можаха да откриятъ нѣкакви следи на Исуса. И мислейки го вече за изгубенъ, съ голѣма мжка на душата си отидоха да се помолятъ въ храма. За голѣмо тѣхно очудване, тѣ видѣха Исуса да седи между еврейскитѣ учители и старей да ги слуша и запитва. Тукъ бѣха събрани сѣ знаменити народни учители и свещеници — първитѣ водачи на народа. Тукъ бѣше бѣловласия столѣтникъ, великъ учитель Гилелъ, основателъ на масоретското училище, когото евреитѣ почитаха като втори Мойсей; до него е синъ му Симеонъ, прочутъ равинъ по цѣла Юдея, който ценѣше мълчанието като най-голѣма добродетель; срещу него седи противникътъ му Гамалиилъ, най-учениятъ човѣкъ между евреитѣ въ това време, който създаде цѣла редица ученици, известни подъ име книжници; наблизу е Анна, който после стана сждия на Спасителя, а редомъ съ него — Закхеевия синъ Иоанъ, който предсказа разрушението на Иерусалимския храмъ; тамъ сж насѣдали съ свещени книги въ ржка богатиятъ Иосифъ отъ Ариматея и страхливиятъ, но честенъ Никодимъ, и т. н.

Между тѣхъ, у самитѣ имъ крака, на мраморния подъ, стоеше 12 годишниятъ Исусъ, който ту слушаше, ту запитваше, ту самъ отговаряше. Никой отъ